

[συνέντευξη] Η Ελένη Σαραντίτη μιλάει για το νέο της μυθιστόρημα

Ενδια «ταξίδι» αγάπης σε εφτά ουρανούς

Του Γιώργου Σ. Κουλουβάρη
gkoul@naftemporiki.gr

Το θαύμα δεν θα σε βρει αν δεν το αναζητήσεις λέει η πολυβραβευμένη συγγραφέας Ελένη Σαραντίτη, η οποία δημιουργεί μία έλεγχεια για τη φιλία και την καθαρότητα της φύσης και των ψυχών, με το νέο της μυθιστόρημα «Η Χαρούλα στους εφτά ουρανούς», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της Χαρούλας;

«Ο, τι ωραιότερο και πολυτιμότερο στην ιστορία μου είναι η Χαρούλα. Θαρρώ πώς ονειρεύομαι όταν σκέφτομαι ότι αυτό το πλάσμα το εξαίσιο και σεπτό, μισό αλπινό και μισό του ονείρου, στέκει εκεί στο υπέροχο εξωφύλλο της Φωτεινής Στεφανίδη και με κοιτά με στοκασμό και εγκαρτέρποση, με το βλέμμα που τρυπώνει πίσω από τα πράγματα, πίσα από τα γεγονότα. Η Χαρούλα είναι σαν τη φύση: αγαθή και υπομονετική, πρόσχαρη και γεμάτη βάρη (των άλλων, βέβαια), αλπινή και γάινη. Αγαπά τα πουλιά, τα παιδιά και τα δέντρα, τις ιδέες, την ποίηση, τη μαγειρική. Σέβεται τα πάντα, μέχρι και τα τρωκτικά. Τη θλίψη της για την απαγωγή των γονιών και του αδελφού της δεν την περιφέρει στους δρόμους και τις πλατείες, παρά τη στεγάζει στην καρδούλα της που περιμένει.

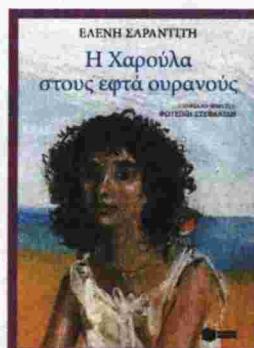
Και είναι και άιορφτη. Σαν σπηλινό φαγιούμ ή σαν αρχαία κόρη των παραλίων περιοχών. Δείπτε τη στο εξωφύλλο. Φαίνεται ότι πολύ την αγάπησε και η Φωτεινή Στεφανίδη, η εικονογράφος. Η Χαρούλα, με την κλίση που είχε στη μαγειρική, άνοιξε ένα εξαιρετικό εσπατόριο στο ιερό νησί της Σαμοθράκης. Με έναν άντρα στο πλάι της δάσκαλο, ντόπιον τη λατρεύει και λαμπρά παιδιά να την κοιτούν στα μάτια.

Τι επιθυμείτε να απονεύσει το βιβλίο σας στους αναγνώστες, ιδιαίτερα σε αυτήν τη δύσκολη εποχή που διανύουμε;

«Καταρκάς, για μένα την ίδια ήταν μια πλεύση ευτυχισμένην. Κοντά ένα χρόνο -χιατίδιν γράφω εύκολα- έζησα μέσα στη συμπεισθή, την αλληλεγγύη, τη χαρά και τη λάμψη της φύσης. Συν-

Ελένη Σαραντίτη: «Η ιστορία των ανθρώπων είναι μια συνεχής αναζήτηση αυτού του θαύματος, που άλλοι το είπαν πρόδοδο, άλλοι ελευθερία, άλλοι ειρήνη και άλλοι ευημερία».

> Σπάνια φιλία

Ποια θέματα πραγματεύεται το βιβλίο;

«Η «Χαρούλα στους εφτά ουρανούς», μεταξύ άλλων, πραγματεύεται το φύτρωμα και την ανθοφορία μιας πολύτυπης και σπάνιας φιλίας ανάμεσα σε δύο έφηβες, την Ειρήνη και τη Χαρούλα, κοπέλες με καλή εφοδία ψυχής και πνεύματος, αλλά και με γερή αρματωσιά από την οικογένεια, όπως είναι η εμπιστοσύνη, η εργαστικότητα και η απλότητα, το ενδιαφέρον για τα κοινά, η ειλικρίνεια και ο σεβασμός σε όλα τα πλάσματα. Πραγματεύεται ακόμη το θέμα της ζωοφιλίας και της φυσιολατρίας. Της φιλοξενίας και της σύγχρονης πειρατείας των θαλασσών».

τροφιά μου δέντρα και πουλιά, μια υπέροχη φιλόξενη οικογένεια και δύο νεαρές υπάρχεις - η Χαρούλα και η Ειρήνη - υπέροχες. Συζητήσεις και όνειρα, ελπίδες για την επιστροφή των αγαπημένων τους, η θάλασσα,

το μυροβόλο και κατανυκτικό Πάσχα στην επαρχία, κουβεντούλες και τραγούδια, η Μονεμβάσια και ο Ελκόμενος, η «όμορφη Θεοσαλονίκη» και οι εκκλησίες της, η ιστορία που τη συναντούμε σε κάθε μας βίᾳ.

Θα ευχόμουν οι νέοι, μα και οι μεγαλύτεροι να αφεθούν - όπως ελευθερη αφέθηκα κι εγώ - σε αυτό το ταξίδι. Τελειώνοντας θα αισθανθούν γλυκύτερη την καρδιά τους, το νου πο καλμαρισμένο και τα σχέδιά τους για το μέλλον πιο ανυποχώρητα. Στις σελίδες του βιβλίου θα γνωρίσουν ανθρώπους του χρέους και της πίστης. Του χρέους απέναντι στον εαυτό τους, αλλά και στον συνάθρωπό τους και της πίστης ότι είναι ικανοί να σταθούν ψυχραίμοι, με πνεύμα συγές και ματά καθαρά απέναντι στους δύσκολους καιρούς. Άλλα ας μην περιμένουν αποθαρρυμένοι, μεμψιμοιρώντας ή βρίζοντας. Το θαύμα δεν θα σε βρει αν δεν το αναζητήσεις. Η ιστορία του ανθρώπου είναι μια συνεχής, κοπαστική, συχνά οδυνηρή αναζήτηση αυτού του θαύματος, που άλλοι το είπαν πρόδοδο, άλλοι ελευθερία, άλλοι ειρήνη και άλλοι ευημερία. Πρωτοπακά, θα πρόσθεται και τη λέξη αγάπη. Ο λαός μας είπε το πάνοφο: «Η αγάπη πύργους καταλεῖ και κάστρα ρίχνει κάτι». Και ο Απόστολος Παύλος, στην Α' Προς Κορινθίους Επιστολή, επισημάνει: «Πάντα στέγει, πάντα ποτεύει, πάντα ελπίζει...». Το σπίτι, που στέγασε τη Χαρούλα, ένα περιβόλι αγάπης ήταν. Μέσα εκεί, λούστηκε στον ήλιο και άνθισε και ευωδίασε το πληγωμένο παιδί».

(SID:7951871)